

รายงานการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

การจัดการความรู้ (KM)

ปีการศึกษา 2563

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ด้านการผลิตบัณฑิต

เทคนิคการเรียนการสอนมุ่งเน้น Active Learning : Project-Based Learning

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแต่ละครั้งใช้เวลาไม่เกิน 1 ชั่วโมง (เริ่ม 16.30 น.) กำหนดให้กลุ่มผู้ถ่ายทอดความรู้ นำเสนอความรู้คนละ 5 นาที โดยมีเลขานุการควบคุมเวลาและจดบันทึก

สรุปการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 1

วันที่ 7 พฤศจิกายน 2563

ในการจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้น Active Learning : Project-Based Learning มีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนอยู่ 2 รูปแบบ ได้แก่

1 . การจัดกิจกรรมตามความสนใจของผู้เรียน โดยมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม ดังนี้

- ตรวจสอบ วิเคราะห์ พิจารณา รวบรวม ความสนใจ ของผู้เรียน
- กำหนดประเด็นปัญหา/ หัวข้อเรื่อง
- กำหนดวัตถุประสงค์
- ตั้งสมมติฐาน
- กำหนดวิธีการศึกษาและแหล่งความรู้
- กำหนดเค้าโครงของโครงการ
- ตรวจสอบสมมติฐาน
- สรุปผลการศึกษาและการนำไปใช้
- เขียนรายงานวิจัยแบบง่ายๆ
- จัดแสดงผลงาน

2. การจัดกิจกรรมตามสาระการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม ดังนี้

- ศึกษาเอกสาร หลักสูตร

- วิเคราะห์หลักสูตร
- วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อแยกเนื้อหา จุดประสงค์และจัดกิจกรรมให้เด่นชัด
- จัดทำกำหนดการสอน
- เขียนแผนการจัดการเรียนรู้
- ผลิตสื่อ จัดหาแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- จัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเริ่มตั้งแต่ แง่วัตถุประสงค์ กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน จัดกลุ่มผู้เรียนตามความสนใจ การใช้คำถามกระตุ้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดในหัวข้อบทบาทของผู้สอนในฐานะผู้กระตุ้นการเรียนรู้
- จัดแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม
- บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

สรุปการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 2

วันที่ 17 พฤศจิกายน 2563

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้นำเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอ คือ ขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ กำหนดสถานการณ์ ศึกษาสถานการณ์ เล่นเกม ดูรูปภาพ หรือผู้สอนใช้เทคนิคการตั้งคำถามเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน เช่น สาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอนของโครงงานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการเรียนรู้
2. ขั้นวางแผน คือ ขั้นที่ผู้เรียนร่วมกันวางแผน โดยการระดมความคิด อภิปรายหาหรือข้อสรุปของกลุ่ม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ
3. ขั้นปฏิบัติ คือ ขั้นที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม เขียนสรุปรายงานผลที่เกิดขึ้นจากการวางแผนร่วมกัน

4. **ขั้นประเมินผล** หมายถึง ขั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีผู้สอน ผู้เรียนและเพื่อนร่วมกันประเมิน มีการนำเสนอเพื่อให้ ผู้เรียนสามารถอธิบายงานของตนเองซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในงานของตนเอง ช่วยให้ผู้สอนและเพื่อนร่วมห้องเข้าใจในเนื้องานมากขึ้น

สรุปการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 3

วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2564

ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ว่า ผู้สอนต้องแสดงบทบาทต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning ขึ้น ซึ่งบทบาทหรือสิ่งเหล่านี้ที่ผู้สอนแสดงออก มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

- ผู้สอนควรมีการใช้คำถามกระตุ้นการเรียนรู้ คำถามที่ใช้ในการกระตุ้นการเรียนรู้ นั้น ต้องเป็นคำถามที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด และเพื่อให้ผู้เรียนได้อธิบาย โดยขึ้นต้นว่า “ทำไม” หรือ ลงท้ายว่า “อย่างไรบ้าง” “อะไรบ้าง” “เพราะอะไร” โดย ทุกคำถามต้องเชื่อมโยงไปยังรายวิชาที่เรียนเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดด้วย

- ผู้สอนจะต้องคอยสังเกตว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีพฤติกรรมอย่างไร ขณะปฏิบัติกิจกรรมโดยการสังเกตต้องเป็นไปอย่างเหมาะสม

- ให้ผู้เรียนเรียนรู้การตั้งคำถาม เมื่อผู้เรียนสามารถตั้งคำถามได้ จะทำให้ผู้เรียน รู้จักถามเพื่อค้นคว้าข้อมูล รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และร่วมแสดงความคิดเห็นของตนเองในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เรื่อง

- ผู้สอนจะต้องเป็นผู้คอยแนะนำ ชี้แจง ให้ข้อมูลต่างๆ หรือยกตัวอย่างเหตุการณ์ใกล้ตัวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียนเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ด้านอื่นๆ ในขณะทำกิจกรรมเมื่อนักเรียนเกิดข้อสงสัย หรือคำถามโดยไม่บอกคำตอบแก่ผู้เรียน

- ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งหนึ่งๆ ผู้สอนจะเป็นผู้สังเกตและคอยกระตุ้นด้วยคำถามให้ผู้เรียนได้คิดกิจกรรมที่อยากเรียนรู้และหาคำตอบในสิ่งที่สงสัยด้วยตนเอง

- ผู้สอนมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ผลงานอย่างอิสระ ตามความคิดและความสามารถของนักเรียนเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้จินตนาการและความสามารถของตนเองในการคิดสร้างสรรค์อย่างเต็มที่

สรุปการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 4

วันที่ 30 มีนาคม 2564

ในการประเมินผลการเรียนรู้ผู้สอนต้องมีวิธีการประเมินการเรียนรู้ที่ดี ผู้สอนต้องออกแบบประเมินผลการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนร่วมประเมินด้วย ต้องประเมินตามตัวชี้วัดที่ส่วนกลางกำหนด มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพร้อมประเมินจากการนำเสนอผลงานของผู้เรียน ซึ่งมีแนวทางการประเมิน ดังนี้

- ยึดรูปแบบการประเมินจากส่วนกลาง มีการวางโครงสร้างหรือน้ำหนักคะแนนในการประเมินจากรูปแบบที่ส่วนกลางกำหนดเป็นหลัก
- วัดและประเมินผลตามเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ เน้นการประเมินผล/วัดผลตามเนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่ระบุในหลักสูตร โดยพิจารณาขณะสอนและวัดหลังการจัดการเรียนรู้
- สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยบันทึกผลการสังเกตลงในแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้
- ผู้สอนท่านอื่นและผู้เรียนร่วมประเมินผลงาน การประเมินผลการจัดการเรียนรู้นั้น นอกจากผู้สอนจะเป็นผู้ประเมินเองแล้วควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้สอนท่านอื่นร่วมประเมินด้วย

สรุปการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 5

วันที่ 4 พฤษภาคม 2564

ในการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ Project-Based Learning หากภายในชั้นเรียนมีผู้เรียนจำนวนมากควรมีการจัดการควบคุมการปฏิบัติงานในกลุ่มย่อย

ในการประเมินและวัดผล ควรมีระบบของทีม teaching มาช่วยรวมกันทำ ในกรณีที่ Project มีขนาดใหญ่ ควรมีการแบ่งหมวดหมวด แบ่งกลุ่มผลัดกันประเมิน มีทีมอาจารย์ผู้ช่วยรับผิดชอบที่จะคอยสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนและคอยให้ความรู้ไปในระหว่างที่ทำด้วย ไม่เช่นนั้นจะไม่เกิดการกระตุ้นผู้เรียน จะทำให้เห็นเป็นรูปธรรมมากขึ้น

การวางแผนทำงานอย่างเป็นระบบ ช่วยให้การงานราบรื่น ลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน และในการประเมิน และยังส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีแก่ผู้เรียน

ด้านการวิจัย

เทคนิควิจัยบูรณาการข้ามศาสตร์

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแต่ละครั้งใช้เวลาไม่เกิน 1 ชั่วโมง (เริ่ม 16.30 น.) กำหนดให้กลุ่มผู้ถ่ายทอดความรู้ นำเสนอความรู้คนละ 5 นาที โดยมีเลขานุการควบคุมเวลาและจดบันทึก

สรุปการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 1

วันที่ 7 พฤศจิกายน 2563

การกำหนดประเด็นปัญหาเพื่อนำไปใช้สำหรับงานวิจัยบูรณาการข้ามศาสตร์ ผู้วิจัยไม่ควรเริ่มจากสิ่งที่อยากทำ แต่ควรศึกษาประเด็นปัญหาที่มีอยู่ในปัจจุบัน ที่สอดคล้องกับนโยบายและแผนของหน่วยงานที่จะนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ อันจะทำให้ประเด็นปัญหามีความชัดเจนและน่าสนใจมากขึ้น

ปัจจุบันประเทศกำลังพัฒนาในรูปของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ผู้ที่สนใจในการทำวิจัยบูรณาการข้ามศาสตร์ ควรทำการศึกษายุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดย แหล่งทุนจะมีการกำหนด OKR ไว้อย่างชัดเจน ซึ่งสามารถนำมาพัฒนาเป็นงานวิจัยบูรณาการข้ามศาสตร์ ให้ตรงตามความรู้ความสามารถหรือในสิ่งที่เราเชี่ยวชาญ

ปัญหาของประเทศ นอกเหนือจากการยึดประเด็นยุทธศาสตร์ของชาติเป็นหลักสำคัญแล้วนั้น ผู้วิจัยสามารถนำประเด็นปัญหาของประเทศที่พบในปัจจุบัน มาสร้างเป็นโจทย์วิจัย เช่น สถานการณ์ โรคระบาด โควิด-19 มลพิษทางอากาศ เป็นต้น

การวิจัยควรเน้นหนักในเรื่องการนำผลสำเร็จที่ได้เข้าไปพัฒนาพื้นที่ คนในพื้นที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง เป็นงานวิจัยที่ได้มาจากการจัดการความรู้ของผู้วิจัยและนำความรู้ไปใช้กับชุมชน เกิดการพัฒนาพื้นที่ร่วมกับองค์ความรู้ใหม่

สรุปการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 2

วันที่ 17 พฤศจิกายน 2563

พื้นที่ที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้ศึกษาควรเป็นพื้นที่ที่สามารถเข้าไปพัฒนาได้จริง ตรงตามแผนและนโยบายของแหล่งทุน นโยบายของประเทศ รวมถึงของจังหวัดนั้นๆ โดยผู้วิจัยไม่จำเป็นต้องคิดหัวข้อใหม่ สามารถทำตามแผนนโยบายของตัวพื้นที่หรือจังหวัดนั้นๆ กับแผนของ วช. หรือ สกสว. ก็จะเอื้อให้เราสามารถขอทุนวิจัยได้ง่ายขึ้น

บางแหล่งทุนจะกำหนดให้ผู้วิจัยต้องมีเครือข่ายจากหน่วยงานต่างๆ ว่ามีที่ใดบ้าง จำนวนเท่าไร ที่จะมาพัฒนาร่วมกับงานวิจัย โดยจะต้องกรอกข้อมูลลงในระบบ NRIIS เพื่อเป็นที่ยืนยันว่าเมื่อโครงการแล้วเสร็จตามเป้าหมายที่กำหนด จะมีหน่วยงานใดที่ให้ความช่วยเหลือหรือได้รับการพัฒนาอย่างไรบ้าง

การรวมกลุ่มเพื่อสร้างทีมในการทำวิจัยบูรณาการข้ามศาสตร์นั้น ภายในกลุ่มควรประกอบด้วยนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญในหลายศาสตร์ สามารถแก้ประเด็นปัญหาร่วมกันได้ในหลายมิติ ผู้วิจัยยังสามารถสร้างเครือข่าย ระหว่างคณะหรือระหว่างมหาวิทยาลัยได้ก็ยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงประเด็นที่หลากหลายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้การมีหัวหน้าโครงการที่มีประวัติด้านการวิจัยที่ดี เช่น เคยรับทุนของแหล่งทุนนั้นๆ มาก่อน มีตำแหน่งทางวิชาการที่น่าเชื่อถือ ก็จะเป็นใบเบิกทางที่ดี ส่งผลให้แหล่งทุนมีความมั่นใจมากขึ้นว่า โครงการวิจัยนั้นๆ จะสามารถทำให้สำเร็จลุล่วงออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล แต่ในส่วนของนักวิจัยที่ยังไม่มีประสบการณ์หรือประสบการณ์ยังไม่มากพอ การได้รวมกลุ่มทำงานอาจเป็นเพียงโครงการย่อยในโครงการชุดใหญ่ ถือเป็นอีกแนวทางปฏิบัติหนึ่งที่สามารถทำได้ง่ายและสามารถทำให้เกิดขึ้นได้จริง อีกทั้งยังได้เรียนรู้เพิ่มประสบการณ์เพื่อใช้ในการทำงานวิจัยโครงการอื่นๆ ต่อไป

การเข้าถึงกลุ่มบุคคลในสาขาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นต่างสาขาวิชา ต่างคณะ ต่างหน่วยงาน ต่างมหาวิทยาลัย ล้วนเป็นสิ่งที่ดี การกล้าที่จะเข้าถึงข้อมูลและกลุ่มคน การติดตามผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านวิจัยบูรณาการ การได้ติดตามลงพื้นที่เพื่อศึกษาการทำงาน นอกจากจะเป็นการทำความรู้จักกลับกลุ่มบุคคลดังกล่าวแล้ว ยังเป็นการเรียนรู้การทำงานไปพร้อมๆ กัน ซึ่งต่อไปในอนาคตผู้วิจัยจะสามารถดึงความรู้และกลุ่มคนต่างๆ ที่รู้จักมาเข้าร่วมโครงการได้

การทำโครงการวิจัยบูรณาการข้ามศาสตร์หนึ่งเรื่อง เนื้อหาจะถูกแบ่งไปในหลายศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยควรพิจารณาในส่วนของเนื้อหาที่เราสามารถเข้าไปร่วมพัฒนาหรือต่อยอดทางความคิดได้ เช่น การพัฒนาแหล่งน้ำ สถาบันยุทธศาสตร์สามารถช่วยดูเรื่องโครงสร้างของคันกันน้ำ เป็นต้น เพื่อให้โครงการสามารถตอบโจทย์ในทุกมิติของประเด็นปัญหาที่ศึกษา

ผู้วิจัยสามารถขอทุนผ่านทางเว็บไซต์ของ สวพ.(สำนักงานวิจัยและพัฒนา) หรือจากหน่วยงานของรัฐ เช่น วช. หรือ สกสว. โดยไม่ต้องผ่านมหาวิทยาลัยได้

หากผู้วิจัยมีองค์ความรู้อยู่แล้ว สามารถขอทุนของ วช. ในหมวดการจัดการความรู้ มีทั้งเชิงนโยบาย สาธารณะ เชิงพื้นที่ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังสามารถประสานความร่วมมือกับจังหวัด เนื่องจากทางจังหวัดจะมีการเสนอโครงการเพื่อพัฒนา

จังหวัด แต่อาจยังขาดความรู้ความสามารถในการเขียนโครงการวิจัย กลุ่มผู้วิจัยสามารถเข้าไปช่วยเหลือในส่วนนี้ได้ มีรูปแบบการเบิกจ่ายในลักษณะบริการวิชาการ ถือได้ว่าเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการรับทุนสนับสนุน

สรุปการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 3

วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2564

การคิดประเด็นปัญหา ผู้วิจัยต้องมีการลงพื้นที่เพื่อพูดคุยซักถามคนในชุมชน เพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาจากสภาพการณ์จริงในพื้นที่นั้นๆ หัวหน้าโครงการถือเป็นบุคคลสำคัญอีกคนหนึ่งที่ต้องสามารถ คิดวิเคราะห์และมองเห็นปัญหาได้หลากหลาย และเมื่อเห็นปัญหานั้นแล้วยังสามารถนำมาแตกประเด็นให้เหมาะสมกับผู้ร่วมวิจัยแต่ละคน ซึ่งจะมีคนส่วนน้อยที่สามารถมองเห็นปัญหาได้ในทุกมิติ

นอกจากนี้การให้ความร่วมมือจากชุมชนหรือผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ในพื้นที่นั้นๆ ถือเป็นสิ่งสำคัญ โครงการจะไม่สามารถขับเคลื่อนให้สำเร็จได้ หากไม่ได้รับการช่วยเหลือและแหล่งข้อมูลจากชุมชน

หัวหน้าโครงการต้องรู้ถึงขีดความสามารถของคนในทีมว่า เชี่ยวชาญทางด้านใดบ้าง ในการลงพื้นที่แต่ละครั้งควรเป็นการลงพื้นที่พร้อมกันหลายคน เพื่อช่วยกันศึกษาประเด็นปัญหาที่หลากหลายอันเกิดขึ้นในพื้นที่ แล้วนำข้อมูลที่ได้มารวบรวม เพื่อประกอบในการวางแผนงาน ซึ่งในการรวบรวมประเด็นปัญหาอาจเริ่มตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

- ต้นน้ำ (Upstream) คือการกำหนดประเด็นปัญหาที่มีความเชื่อมโยงกับ ของแหล่งที่มาของวัตถุดิบ ว่ามาจากที่ไหน มีแหล่งทุนมาจากแหล่งใด แรงงานมาจากไหน เช่น ปัญหาการปลูกไผ่ ที่เกษตรกรไม่มีความรู้ว่าจะปลูก ไผ่พันธุ์ไหน จำนวนเท่าไร

- กลางน้ำ (Midstream) คือการกำหนดประเด็นปัญหาด้านกระบวนการ การจัดการ การแปรรูป เพื่อก่อให้เกิดสินค้า หรือบริการ เช่น เศษไผ่เหลือใช้มาใช้ทำกระถางต้นไม้ การพัฒนารูปแบบกระท่อมไผ่ เป็นต้น

- ปลายน้ำ (Downstream) คือการกำหนดประเด็นปัญหาในการนำเสนอสินค้าหรือบริการนั้น ไปถึงมือผู้บริโภค เช่น การทำเพจขายผลิตภัณฑ์จากไผ่ การสร้างเครือข่ายรับซื้อลำไผ่ เป็นต้น

นอกจากนี้การมีผู้ช่วยวิจัย จะช่วยให้การบริหารจัดการโครงการเป็นไปอย่างรวดเร็วและตามเป้าหมายขึ้น โดยหัวหน้าโครงการต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการงาน และการหาทุนมาใช้ในการว่าจ้าง โดยไม่จำเป็นที่จะต้องมีห้องทำงานประจำ เพียงแต่ผู้ช่วยต้องมีความรู้ความสามารถและความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

สรุปการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 4

วันที่ 30 มีนาคม 2564

ส่วนสุดท้ายของงานวิจัยบูรณาการข้ามศาสตร์ที่สำคัญคือ การสรุปผลการวิจัย ควรมีการสรุปผลที่ครอบคลุมหลายศาสตร์ ไม่ควรสรุปแยกกันในแต่ละโครงการย่อยแล้วนำมารวมกัน เช่น สถาปัตยกรรม ไม่ใช่ดูแค่ความงาม แต่ต้องมองให้ครบทุกมิติ ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ หากต่างคนต่างทำจะไม่เกิดการวิจัยแบบบูรณาการข้ามศาสตร์จริงๆ เพราะฉะนั้นผลสุดท้ายของงานวิจัยบูรณาการข้ามศาสตร์ ต้องนำผลแต่ละวิจัยย่อยมาสรุป แล้ว discussion ร่วมกัน ว่าเกิดผลอะไรขึ้นบ้าง

การนำองค์ความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ ก่อนที่ผลงานวิจัยนั้นจะเสร็จสมบูรณ์ผู้วิจัยสามารถติดต่อกับหน่วยงานที่สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ ยิ่งหากผลของงานวิจัยนั้นสอดคล้องกับแผนพัฒนาของหน่วยงานข้างต้น ก็จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ผู้วิจัยสามารถนำไปตอบรับ การนำไปใช้ประโยชน์ของหน่วยงานนั้นๆ ไปใช้ตอบ KPI และประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการได้อีกทางหนึ่งด้วย นอกจากนี้ก่อนทำงานวิจัยผู้วิจัยควรมีการวางแผนในการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้หลายช่องทาง เช่น เขียนบทความ การบูรณาการร่วมกับรายวิชา เป็นต้น

สรุปการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครั้งที่ 5

วันที่ 4 พฤษภาคม 2564

การวิจัยบูรณาการข้ามศาสตร์ในปัจจุบันยังไม่พบว่าถูกนำมาใช้ในรูปแบบของงานสร้างสรรค์ นักวิจัยสร้างสรรค์อาจต้องรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างแนวทางใหม่

วิธีการหรือวัตถุประสงค์ถูกเปลี่ยน ในการรายงานผลความก้าวหน้าของโครงการวิจัยในแต่ละครั้งจะได้ข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการ ให้ปรับแก้กิจกรรมหรือวัตถุประสงค์ ซึ่งจะส่งผลถึงงบประมาณที่เราได้จัดสรรและวางแผนไว้ เนื่องจากในการเบิกจ่ายเงินงบประมาณหากกำหนดเงินไว้ในหมวดไหนผู้วิจัยจะต้องใช้เงินไปตามหมวดเงินนั้นๆ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยสามารถทำเรื่องปรับเปลี่ยนเงินที่กำหนดในหมวดต่างๆ ได้ โดยจะต้องทำหนังสือแจ้งไปทาง มหาวิทยาลัยจากนั้นแจ้งไปทางต้นสังกัด ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ซับซ้อนและใช้ระยะเวลานาน

ระบบในการเบิกจ่ายเงินแบบใหม่ จะมีระเบียบการเบิกจ่ายที่ซับซ้อนกว่าเดิม การลงพื้นที่เพื่อเก็บ

ข้อมูลบางครั้งไม่สามารถเบิกจ่ายได้เต็มจำนวน ผู้วิจัยอาจถูกเรียกเงินคืน ดังนั้นผู้วิจัยควรศึกษาหลักการเบิกจ่ายให้รอบคอบและละเอียดถี่ถ้วน

โครงการวิจัยบูรณาการข้ามศาสตร์ ผู้วิจัยควรระวังในการสรุปผล เนื่องจากในโครงการใหญ่จะประกอบด้วยโครงการย่อย หากผลที่ออกมาในแต่ละโครงการย่อยไม่มีความเชื่อมโยงกัน มองเพียงประเด็นเดียวไม่ได้ถูกนำมาสรุปผลร่วมกันในทุกมิติ เปลี่ยนได้ว่าต่างคนต่างทำก็จะไม่เกิดการแลกเปลี่ยน จึงเป็นข้อควรระวังที่สำคัญของผู้วิจัยโดยเฉพาะหัวหน้าโครงการที่ต้องควบคุมให้ผลออกมาให้ถูกต้อง

